

ת"פ 20487/10/16 - מדינת ישראל נגד יהונתן הולצמן

בתי המשפט

ת"פ 20487-10-16

בבית המשפט המחוזי

בירושלים

תאריך: כ"ב שבט תשע"ח, 07 פברואר 2018

בפני: כב' השופט אלכסנדר רון

מדינת ישראל

המבקשת

נגד

יהונתן הולצמן

המשיב

נוכחים:

ב"כ המאשימה - עו"ד אור גבאי

נאשם 1 ובא-כוחו עו"ד מיכאל זמיר

החלטה לנאשם 1

1. כללי

החלטה בבקשה לעיון חוזר שהוגשה בעקבות הפרת תנאים נוספת מצד הנאשם.

ברקע לבקשה דנן, כתב אישום בו הודה כבר הנאשם והורשע על פיו, בעבירה של פציעה בנסיבות מחמירות. עוד ברקע לבקשה זו, החלטתה מיום 6.4.2017 של כבוד השופטת זינגר שאישרה את שחרור הנאשם למעצר בית מלא ברמלה, בבית אחותו, בפיקוח ערבים.

2. נסיבות ההפרה

על פי סעיף 10 לנימוקי הבקשה - "ביום 27.1.18 נעצר המשיב סמוך לשעה 20:30 בביתר עילית כאשר הוא נמצא ברכב יחד עם שניים אחרים. בחקירתו הודה המשיב בהפרת התנאים ולדבריו יצא ממקום מעצר הבית בשל ריב בין אחותו לבין גיסו המפקחים עליו. לדבריו בשל המריבה האמורה, נסע לשהות בשבת בבית אביו בביתר עילית". על פי סעיף 11 לבקשה, ביום 28.1.18, זומן אביו לחקירה ומסר, כי לא ראה כלל את המשיב במהלך סוף השבוע.

3. ההליכים עד לשלב זה, מאמצי שיקום והפרות חוזרות ונשנות

דומה, תיאור השתלשלות ההליך עד לשלב זה, ישקף בבירור גם את ההחלטה המתבקשת על טעמיה.

א. ביום 25.8.17 הורשע הנאשם, יחד עם עמיתו לכתב האישום, בפציעה בנסיבות מחמירות. זאת, על בסיס כתב אישום מתוקן שהוגש ובמסגרת הסדר טיעון.

ב. ביום 18.6.17 במסגרת תסקיר מעצר שעתיד להוות רקע להמשך הדברים נקבע, בין היתר, שמצוי הנאשם ברמת סיכון שאינה מאפשרת להקל עם תנאי שחרורו. בד בבד ניתן ביטוי לכך שיש מקום לשקול בחיוב את העמקת הטיפול בעניינו, בפרט לצורך טיפול במישור הסמים. נוכח זאת, אף חזר בו, הסנגור הנכבד מבקשה קודמת שהגיש להקל בתנאים.

ג. לא חלף אלא חודש אחד, לערך, וביום 20.7.17 נתפס הנאשם בפעם הראשונה מפר את התנאים והובא לדין בפני מותב אחר של בית משפט זה. בית המשפט נכון היה להקל עם הנאשם, ואולם בסעיף 7 להחלטתו, ניתן ביטוי לדברים שהינם רלוונטיים גם לצורך החלטה זו. וכך נקבע:

"מובהר למשיב כי במידה שתהיה הפרה נוספת ישקול ביהמ"ש חילוט ערבויות ונקיטת צעדים נוספים באשר לתנאי המעצר".

ד. בתוך כך אציין שבדין שנערך בפניי, אף נטען על ידי ב"כ הנכבד של המבקשת תוך הצגת אסמכתאות, לשתי הפרות נוספות, בעקבותיהן, כנראה בשל מחדלי משטרה, לא הוגשו בקשות לעיון חוזר.

ה. בד בבד שקד שירות המבחן על מיצוי סיכויי השיקום. ביום 2.10.17, הוגשה ביחס לנאשם ולעמיתו תסקיר שצייד במהלך שיקומי ממשי. באשר ספק רב היה בלבי עד כמה ניצבת המלצה זו על רגליים איתנות, נתבקשה קצינת המבחן לאולם בית המשפט ולאחר שחזרה ותמכה בעמדת השירות המבחן, אף נעתר לכך בית המשפט במסגרת החלטה נרחבת שניתנה בעניין ביום 30.10.17. במסגרת החלטה זו, נכון להביא את פסקת הסיום של החלטה זו ובסעיף 6 קבעתי כדלקמן:

"קשה שלא ליתן ביטוי לגבוליות הניכרת הגלומה בתמונת המצב. לא אבלום על אתר את המהלכים שנועדו לבחון את סיכויי השיקום, אם כי עתיד בית המשפט לפקח עליהם באופן מוקפד ומדוד, תוך ערנות מלאה לשיקולי הענישה ולאחריות בימ"ש לשלום הציבור".

למעלה מן הצורך אף אביא את סעיף 5(ה) להחלטה האמורה ולפיה: **"עתיד בית המשפט להתייחס בחומרה להפרות ככל שתתרחשנה".**

ו. ביום 29.11.17 הוגש תסקיר נוסף בעניינו של הנאשם המשקף את הבעייתיות במצבו. שירות המבחן לא ראה שביכולתו באותה עת לבוא בהמלצה שיקומית כלשהי. זאת, בשים לב להתנהלותו ולמצבו.

ז. ביום 5.12.17 כבר נקבע מועד לטיעונים לעונש.

ח. ואולם, בחלוף כשבועיים, ביום 20.12.17 הוגש תסקיר חדש שביקש ללמד על שינוי מסוים לטובה במצבו של הנאשם, ונתבקש בית המשפט לדחייה במאמצי השיקום. זאת, למרות בעייתיות בבדיקות השתן. גם עתה, ולמרות התסקיר מיום 29.11.17, נכון היה בית המשפט למידה של גמישות, והטיעונים לעונש נדחו.

ט. במהלך ינואר הוגש תסקיר נוסף במגמה שיקומית שאף המליץ על מתן אפשרות לנאשם לצאת לטיפול ללא ליווי, באשר יש קושי ללוותו. הגם שלא סבר בית המשפט למנוע את הדבר, ניתן ביטוי לכך, שמטעמים הקשורים לשלום הציבור, אין לאשר יציאה ללא ליווי. שירות המבחן הטה און קשבת להערת בית המשפט ובחלוף מספר ימים הוגש תסקיר משלים שחזר ופירט את המהלך השיקומי המתבקש, אך עתה הומלץ על יציאת הנאשם עם ליווי של אחותו.

י. ברם, לא חלפו אלא ימים ספורים עד שנתפס הנאשם, והנה אנחנו כאן. מעל הצורך אציין שבהגיונותו, אישר סנגורו שיש תשתית ראייתית לכאורה לטענות המבקשת כלפי הנאשם ביחס להפרה האחרונה.

י"א לדיון ראשון בפני לא התייצב כלל הנאשם, ונטען שהוא חולה. נקבע דיון למחרת היום והוצא צו הבאה. לדיון זה התייצב הנאשם, ובעקבותיו ניתנת החלטה זו.

רואה אני בפירוט השתלשלות העניינים עד עתה את ליבת החלטתי, באשר, מדברים הדברים בעד עצמם: למרות נכונות בית המשפט פעם אחר פעם למאמצים שיקומיים, למרות הפרות קודמות ולמרות החלטת בית המשפט שאף היא צוטטה, לימדנו במעשיו הנאשם, שאין לתת בו אמון ובמקביל נדרש בית המשפט למסקנה שגם על מפקחיו לא ניתן לסמוך. לא חלפו אלא ימים ספורים לאחר שאושר עוד מהלך שיקומי בכפוף לליווי, ולמדנו שעל הנאשם אין לסמוך, וגם לא על מי שקיבלה על עצמה ללוותו.

4. טענות נלוות מצד ההגנה

ראשית, ביקש הסנגור הזדמנות אחרונה נוספת למרשו; ושנית, נטען לכעין סיכון כפול במישור המעצרי. זאת, באשר, בתחילת השבוע, לאחר שנתפס הנאשם, הובא להארכת מעצר לבית משפט השלום על בסיס חשד להפרת הוראה חוקית, בית משפט קמא דחה אותה בקשה, וערר על החלטה זו שנשמע בפני מותב מעצרים תורן של בית משפט זה, נדחה. ברם, חוששני, שאין בטענות אלה הרבה ממש. הזדמנות נוספת, לנאשם, כבר לא ניתן לאשר, וביחס לטענה לסיכון כפול - היא, לטעמי, בנסיבות העניין, נעדרת אחיזה. אין הדעת נותנת שהחלטת בית משפט השלום בבקשה להארכת מעצר לצרכי חקירה ("מעצר ימים"), תבטל את סמכותו של בית משפט זה לעיון חוזר במסגרת הליך עיקרי המתנהל בפניו. וכך הם פני הדברים, גם אם ערר על אותה החלטה

נדחה. סמכותו של בית משפט זה לעיון חוזר נתונה לו מכוח העובדה שההליך העיקרי מתנהל בפניו, ללא כל קשר להחלטות בית משפט השלום בבקשות נפרדות להארכת מעצר. זאת, גם לאחר שערר על אותה החלטה נדחה.

5. פסיקת בית המשפט העליון

אך לפני כשבוע, לאחר פסיקות לאין מספר במהלך כל השנים, שב גם בית המשפט העליון ונתן ביטוי לכך, שהפרות חוזרות ונשנות של תנאי השחרור שיש בהן כדי לשמוט את הקרקע מתחת ליכולת לתת אמון בעצור המתאים ובמפקחיו, מצדיקה ואף מחייבת את מעצרו:

"...התנהגות זו של העורר כאשר ידע גם ידע, ידוע היטב כי עליו למלא אחר הוראות בית המשפט המחוזי ולהישאר בפנימייה ולמלא אחר הוראות המקום, מראה עד כמה מורא בית המשפט ממנו והלאה. העורר עושה דין לעצמו..." [בש"פ 520/18, פלוני נגד מדינת ישראל, החלטת כב' השופט מינץ מיום 30.1.18, סעיף 9].

דברי בית המשפט העליון בסעיף 13 של פסק הדין הנ"ל, המסכמים את עמדתו, כמו נכתבו לענייננו:

"עניינו הרואות כי התנהלותו של העורר כפי שמשקפת מתשעת תסקירי המעצר בעניינו, מלמדת על כך שלא קיימת חלופת מעצר שיש בה כדי לאיין את המסוכנות הנשקפת ממנו לציבור. הוא מתקשה באופן ניכר לעמוד בתנאי השחרור ואין בנמצא מפקחים מתאימים... שיש ביכולתם להציב לו גבולות. במצב דברים זה נראה כי לא נותרה כל ברירה אלא להחזיק אחר החלטת בית המשפט המחוזי, בגדרה נקבע כי העורר ישהה במעצרו עד לתום ההליכים נגדו, בשלב זה מאחורי סורג ובריח" [בש"פ 520/18 הנ"ל, סעיף 13; והשווה גם בש"פ 1264/17 מדינת ישראל נ' אמין באסתי, החלטת כב' השופט הנדל מיום 8.2.17; בש"פ 7120/13 מדינת ישראל נ' אבו גאנם, החלטת כב' השופט מלצר מיום 5.11.13].

6. סוף דבר, על יסוד כל האמור, הנאשם במעצר עד לתום ההליכים.

7. לטעונים לעונש, במקביל לדין בעניינו של הנאשם 2, ליום 20.2.18 בשעה 12:30.

יובא בליווי שב"ס;

הבקשה לחילוט ערבויות תידון במקביל לטיעונים לעונש; ב"כ הנאשם יודיע לערבים שיתייצבו לדיון.

ניתנה היום, כ"ב שבט תשע"ח, 07 פברואר 2018, במעמד הצדדים.